

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ และสังคม โดยในแต่ละปี การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประเทศ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นก่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่างๆ ซึ่งนำมาสู่การจ้างงานและการสร้างอาชีพทั้งในภาคการท่องเที่ยวโดยตรงและการจ้างงานในภาคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมากขึ้น เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งในภาพรวมแล้วจะนำไปสู่การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และมีความเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ในขณะที่ในเมืองท่องเที่ยวนั้น การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จะทำให้เกิดการพัฒนาสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยว ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ให้ดีขึ้น รวมทั้งช่วยปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความรู้สึกรักและหวังแผนกรรยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน อันจะนำมาซึ่งการอนุรักษ์พื้นที่ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีจิตสำนึก นอกจากนี้การเดินทางท่องเที่ยวยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่นักท่องเที่ยว ได้นำความรู้และประสบการณ์จากการเดินทางมาปรับใช้ในการพัฒนาชีวิตลังกawi ให้ดีขึ้น

จากรายงานขององค์กรการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : WTO) ในปี 2548 พบว่ามีนักท่องเที่ยวเดินทางทั่วโลกเป็นจำนวนทั้งสิ้น 808 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2547 ร้อยละ 5.5 โดยเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคยุโรปมากที่สุดด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวกว่า 441 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 55 รองลงมาได้แก่ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก 156 ล้านคน, ภูมิภาคอเมริกา 133 ล้านคน, ภูมิภาคตะวันออกกลาง 39 ล้านคน และ ภูมิภาคแอฟริกาได้ 37 ล้านคน

สำหรับประเทศไทย ในปี 2548 มีนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวต่างประเทศจำนวนทั้งสิ้น 11.52 ล้านคน ลดลงร้อยละ 1.15 เมื่อเทียบกับปี 2547 สร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยในรูปเงินตราต่างประเทศคิดเป็นมูลค่ากว่า 368,000 ล้านบาท ทั้งนี้การขาดด้อยตัวของสถานการณ์ท่องเที่ยวดังกล่าว

เป็นผลการทบทวนจากเหตุการณ์ธารณีพิบัติภัยและความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้ง การวางแผนขับนรุณแรงจากแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดใหม่ เช่น จีน เวียดนามและอินเดีย เป็นปัจจัยที่ทำให้ตลาดอยู่ในภาวะชลอตัวในปี 2548

ตารางที่ 1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2548

ภูมิภาค	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	รายได้ (ล้านบาท)
เอเชียตะวันออก	3.60	33	166,205
อาเซียน	3.09	25	
ยุโรป	2.69	24	126,305
อเมริกา	0.74	7	31,920
โอเชียเนีย	0.50	4	17,261
เอเชียใต้	0.52	4	12,746
ตะวันออกกลาง	0.30	2	10,445
แอฟริกา	0.07	1	3,116
รวม	11.52	100	368,000

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กำหนดเป้าหมายตลาดต่างประเทศปี 2550 สร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเป็นมูลค่า 547,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2549 ประมาณร้อยละ 15 โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาประมาณ 15 ล้านคน โดยกำหนดตลาดเป้าหมาย ได้แก่ สาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐอเมริกา อินเดีย จีน เกาหลี ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐอเมริกา อินเดีย และฟิลิปปินส์ ได้แก่ สาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐอเมริกา อินเดีย จีน เกาหลี ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐอเมริกา อินเดีย และฟิลิปปินส์

ในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวต่างๆ ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) หรือ การสนับสนุนจากภาครัฐในการส่งเสริมการท่องเที่ยว จะเป็นการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น อีกทั้งการวางแผนขับนรุณแรงจากแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดใหม่ ทำให้ต้องปรับตัวรับการแข่งขันดังกล่าว โดยกิจกรรม หรือการสนับสนุนต่างๆ จากรัฐบาล จะต้องมีความเป็นที่ดึงดูดแก่นักท่องเที่ยวในการตัดสินใจมาประเทศไทย และแต่ละกิจกรรมต้อง

สอดคล้องกับคุณภาพที่องค์กรต้องมี เพื่อทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเป็นการลดค่าใช้จ่ายแก่ภาครัฐ เพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศมากยิ่งขึ้น

การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวจะช่วยให้เราทราบช่วงเวลาและการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวในช่วงเดือนต่างๆ จะช่วยในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาประเทศไทย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) สามารถนำค่าพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาประเทศไทยนี้ ใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ วางแผนของหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน
- 2) สามารถนำค่าพยากรณ์ใช้เป็นดัชนีตัวชี้วัดทางด้านการลงทุนได้

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาประเทศไทยทั้ง 3 ทางคือ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ รวมกัน ตั้งแต่ เดือนมกราคม 2540 ถึง เดือนธันวาคม 2549 เป็นระยะเวลารวม 120 เดือน

1.5 วิธีการศึกษาและข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยนำมาจากเว็บไซต์ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (www.tat.or.th)

**copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved**